

Chefen för F 17 överste Per Th. Svensson.

Kungl. Blekinge flygflottilj tillkom genom 1942 års försvarsbeslut och uppsattes under åren 1944–1945. Flottiljen förlades till Bredåkra (ca 7 km norr om Ronneby), där flygfältet nu ligger på yttersta randen av Blekinges "andra trappsteg", för att använda Selma Lagerlöfs liknelse i "Niis Holgerssons underbara resa". Fältet byggdes på mäktiga sandlager från istidens dagar, vilket medförde en förnämlig naturlig dränering, som den gången d v s före de permanentade bansystemens tid, var av stor betydelse för fältets användbarhet under höstregn och tjällossning.

Flottiljen fick här även övertaga militärt anrik mark. "För fosterlandets försvar vapenövade Kungl Blekinge Bataljon åren 1888–1901 å Bredåkra lägerplats" lyder inskriptionen på en minnessten inom flottiljområdet. Ännu fram

F 17 Kungliga Blekinge flygflottilj Attackförband

t o m första världskrigets dagar användes platsen sporadiskt framför allt av Karlskrona Grenadjärregemente, i vilket förband Blekinge Bataljon uppgått. Sedan fick emellertid lägret förfalla och när flygfältsbyggarna anlände hade skogen återerövrat den gamla exercisplatsen. Ett säreget minne av Blekinge Bataljon fanns kvar långt in på F 17 tid. En kraftig ek på en dominerande plats i terrängen hade tuktats till ett levande länsvapen — eken med de tre stamkronorna. Tyvärr kom den att utgöra ett flyghinder och måste fällas.

Flottiljens förste chef, Torsten Rapp — numera ÖB — ledde uppsättningen till en början från provisoriska lokaler i Badhus nr 1 vid Ronneby Brunn. Under hösten 1944 kunde personalen successivt flytta ut till flottiljområdet. Den 5/11 1944 invigdes flottiljen formellt i samband med en högtidlighet där flottiljens fana för första gången fördes fram för trupp.

Den operativa flygtjänsten började under 1945. Flottiljen var då utrustad med B 3 och utgjorde flygvapnets enda torpedflottilj. Flottiljen tillfördes T 18 B

med början 1947 och var ombeväpnad 1948. Torpeden kom nu aldrig att bli T 18 vapen — däremot minor, bomber, lätta automatkanoner och senare även 57 mm automatkanon samt raketer. Jet-åldern inleddes förhållandevis sent vid

Teknische chefen, flygdir. 1 gr. Lennart Nordqvist.

F 17. Inför ombeväpnningen till A 32 Lansen omskolades flottiljens flygande personal till jet på 21 R år 1956 och samma år började A 32 levereras. F 17 var en av de två första attackflottiljer som fick Lansen, som alljämt gör tjänst med den äran.

För en attackflottilj är tillgången till skjut mål av stor betydelse. Svårigheterna att finna lämpliga målområden har varit betydande. De stora riskzoner, som numera erfordras innebär att mål icke kan erhållas på land i varje fall inte i Blekinge. Flottiljens mål är därför belägna utefter Blekingekusten vid Lindö, strax öster om Ronneby, och vid Sternö väster om Karlshamn. Dessutom disponeras F 14 målområde vid Tönnersjö under vissa tider.

Som en tavla med sommarmotiv ligger F 17 kanslihus inbäddad i äppelblom.

För betjäning av målen har utöver målavdelning en särskild båtavdelning organiserats som förestås av en båtchef. Vid denna avdelning bedrivs årligen utbildning av vpl båtstyrare från hela flygvapnet.

F 17 är en normal attackflottilj med tre flygande divisioner och däremot svarande teknisk och administrativ personal. Utöver normalorganisationen finnes vid materielavdelningen en regional televerkstad, TV 3, som under senare år är starkt expanderad. Allt som allt uppgår personalstyrkan till ca 900 man.

Flottiljen kommer med början 1965 att utökas med en lvrobotdivision.

F 17 läge norr om tätbebyggelsen i Ronneby — Kallingeområdet har inneburit vissa problem vad gäller bullerstörningar. Genom omsorgsfull planering av flygningarna i närheten av fältet har dessa dock kunnat i hög grad begränsas. Klagomål förekommer numera sällan.

Flottiljområdet inrymmer ett tvärsnitt av den blekingska naturen — den öppna slätten, hagmarken med sin ljusa grönska, barrskogens mörkare färgtoner samt den för landskapet typiska trädgården med blommor och fruktträd.

Området erbjuder goda möjligheter till idrott och rekreation med en nyanlagd idrottsplats, ännu ej helt färdig, terränglöpningsbanor, motionsball m. m.

Då gymnastiksal, som medger bollspel inomhus, saknas har flottiljen fått förhyra 850 tim årligen i den nyuppförda Kallinge sportball, som förutom en stor inomhushall även inrymmer en badanläggning med en 16 m simbasäng.

Förutsättningarna för personalen att hålla sig i god fysisk trim är alltså gynnsamma året om.

Flottiljen har under den sista 10-årsperioden haft ett mycket gott personalläge. Orsaken härtill är svår att säkert ange. Det förhållandet att blekingar ogärna flyttar ur sitt vackra landskap,

Tungt bombflygplan 1945 typ B 3 (konstr. 1935).
Torpedflygplan med grovt artilleri fpl T 18 B.
Första svensktbyggda jetflygplan A 21 R.

bar väl haft en viss betydelse. Men den huvudsakliga anledningen torde vara, att inom länet möjligheterna till anställning i teknisk tjänst tidigare varit få p g a den industriella "underutvecklingen" i länet. Detta förhållande håller nu på att snabbt förändras och redan idag föreligger behov av "import" av arbetskraft inom den civila sektorn, något som utan tvekan kommer att innebära en hårdare konkurrens om arbetskraften i framtiden. Hittills har flottiljen inte haft någon påtaglig känning härav. Bidragande härtill är utan tvekan den popularitet som flottiljen åtnjuter inom länet.

Flottiljens förste chef präglade för sin personal uttrycket

"Gör denna bygd till Din"

Detta motto har sedan förts vidare av övriga chefer — Hugo Svenow, Sten Rydström och från 1963 Per Th Svensson — och har inte heller varit svårt att efterleva. Traktens skönhet och befolkningens spontana mottagande av flottiljen och dess verksamhet har i hög grad bidragit härtill.

Genom flottiljens tillkomst har främst Ronneby — Kallingereionen kunnat glädjas åt en kraftig expansion, som också satt sina spår i den rent civila verksamheten med förläggning av en rad nya industrier till området.

Genom att flygfältet också kunnat utnyttjas för civil luftfart — LIN — har inte bara Ronneby — Kallinge utan också hela länet fått betydligt bättre kommunikation med övriga delar av landet.

Utan tvekan har gamla militära traditioner i orten haft stor betydelse för utvecklingen av ett gott förhållande mellan flottiljen och bygden, eller rättare sagt underlättat ett accepterande av försvaret som en samhällsfunktion bland många andra.

Det har underlättat för flottiljens personal att leva upp till det motto, som dess förste chef präglade, och också skapat förutsättningar för ett fortsatt arbete i denna anda.

En kylig morgon i F 17 markstridsområde.